

Tožena stranka: Evropski parlament

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- člen I.4.1 sklepa tožene stranke z dne 12. decembra 2016 (številka: FINS-2017-30), ki se nanaša na zmanjšanje predhodnega financiranja na 33 % določenega najvišjega zneska in na odreditev zagotovitve jamstva, razglasi za ničten;
- toženi stranki naloži stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev Pogodb in pravnih pravil za njeno izvajanje

- Tožeča stranka navaja, da se v skladu s členom 134(2) Uredbe (EU, EURATOM) št. 966/2012⁽¹⁾ in v skladu s členom 206(1) Delegirane uredbe (EU) št. 1268/2012⁽²⁾ v primeru nepovratnih sredstev malih vrednosti ne sme zahtevati jamstva.
- Poleg tega tožena stranka nima nobenega interesa za to, da zahteva zavarovanje, ker je zahteva za preverjanje, usmerjena zoper „Alliance for Peace and Freedom“ (v nadaljevanju: APF), popolnoma brez podlage in očitno neutemeljena.
- Dalje, tožena stranka je postopek preverjanja, ki je bil uveden zoper APF, namenoma zavlačevala več kot pol leta in tako sama povzročila domnevno potrebo po jamstvu.
- Poleg tega so se ti ukrepi izkazali kot nesorazmerni, ker tožeča stranka ni sposobna zagotoviti jamstva in je zaradi odvzema finančne podpore ogrožen njen gospodarski obstoj, zaradi česar lahko pride do izkrivljanja politične konkurence. To je težak poseg v temeljne pravice tožeče stranke do svobode izražanja in združevanja (člena 11 in 12 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah).

2. Drugi tožbeni razlog: zloraba pooblastil

- Tožeča stranka toženi stranki očita tudi zlorabo pooblastil. Meni, da gre pri ukrepih tožene stranke za politično motiviran maneuver, da bi nepriljubljeni politični stranki – in njej pridruženi ustanovi – odvzela finančno pomoč in tako manipulirala s politično konkurenco v Uniji.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 2012, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL L 362, 2012, str. 1).

Tožba, vložena 12. januarja 2017 – Landesbank Baden-Württemberg/SRB

(Zadeva T-14/17)

(2017/C 063/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Nemčija) (zastopnika: H. Berger in K. Rübsamen, odvetnika)

Tožena stranka: Einheitlicher Abwicklungsausschuss SRB

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep enotnega odbora za reševanje z dne 15. aprila 2016 o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje iz leta 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) in sklep enotnega odbora za reševanje z dne 20. maja 2016 o prilagoditvi predhodnih prispevkov v enotni sklad za reševanje, zaradi dopolnitve sklepa odbora z dne 15. aprila 2016 o predhodnih prispevkih v enotni sklad za reševanje iz leta 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13) razglasi za nična v obsegu, v katerem se izpodbijana sklepa nanašata na tožečo stranko;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 296(2) PDEU in člena 41(1) in (2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) zaradi nezadostne obrazložitve izpodbijanih sklepov
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave na podlagi člena 41(1)(a) Listine, ker tožeča stranka ni bila zaslišana pred sprejetjem izpodbijanih sklepov
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 103(7)(h) Direktive 2014/59/EU⁽¹⁾, člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013⁽²⁾, člena 6(5), prvi stavek, Delegirane uredbe (EU) 2015/63⁽³⁾, člena 16 in 20 Listine ter načela sorazmernosti zaradi uporabe multiplikatorja 0,556, za indikator IPS (Institutional Protection Scheme, institucionalne sheme za zaščito vlog).

Tožeča stranka v okviru tretjega tožbenega razloga toženi stranki očita, da v njenem primeru ni v celoti uporabila indikatorja IPS. Učinek varstva institucionalne sheme za zaščito vlog je zagotovljen za vse člane polno in v enaki meri. Razlikovanje med člani na ravni indikatorja IPS je v nasprotju s sistemom in arbitrarno. Tudi uvrstitev tožeče stranke v skupino ustanov s profilom največjega tveganja je očitno neutemeljena in arbitrarna.

4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 16 Listine in načela sorazmernosti zaradi uporabe multiplikatorja za prilagoditev tveganjem

Tožeča stranka dalje navaja, da je odbor kršil njeno pravico do svobodne gospodarske pobude in načelo sorazmernosti s tem, da je izračunal multiplikator za prilagoditev tveganjem, ki ni bil v skladu s profilom tveganja tožeče stranke, ki je v razmerju do drugih ustanov, za katere velja obveznost prispevanja, nadpovprečno dober.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta, Besedilo velja za EGP (UL 2014, L 173, str. 190).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).